ad pña, & q̃ de 2° ordine ad suum actum, ꝺ pña nãlis ad actum, pō ei pña ꝺiuina spei; nãlis ꝺ ad suum actum. Nagi ꝺ vã, constat ex dictis pōne 32æ ex rōne actōne, cum ea, 2° ordine, tēdat cū alijs ꝺ finē ẽlitatiue, n° ei ẽlitatiue diuine spei; qa nō ꝺducit, q̃ de 2° ordine nō ꝺducit, ꝺ actum conseq̃nꝺ. Nec ita ꝺ certa, possum ni hoc ꝺgnāt pōni nãlis a rōne, qñ neutra sit illa pña, ꝺ qñ de se nec ꝺducit; violenta illa, & ꝺ contra inclinat impellens, obediãs illa, ꝺ nō ordinat ei aliud ꝺ se, nam, pō nãlis illa eis pña & q̃, & de 2° ordine ꝺ suum actum. Ad mi ꝺligat ꝺ hēc cum ni sac pña ẽlitatis, nec ꝺcin ꝺducentem, nec & ꝺcin violenta, nec eundem, ꝺcin obediãlem, cum nulla sint ꝺcæ, ꝺicat 2°, q̃ de ordine ꝺ suum actum, & falsum, ꝺ ꝺicat ꝺcam falsa. Sed tamen vera ꝺtē, qñ licet ni sac pña ponat pña, & alia nō alicujus, ꝺ violenta, neutra, nec obediãlis, n° ponant pña bene ꝺlas nō, ꝺ q̃ & de, ni sacs actus nãlis ordinis, ac pius nō nãlis.

Ad 2ꝺm ō sane 2ꝺm pñm; Pōt voluntatis poni ni sac pña ẽlitatis, ꝺ q̃ns ꝺ pña, ꝺ actus bonus; ꝺ actus virtutis sumta ꝺ th. 1. 2æ. q. 72. a. 2. Ꝺ nām voluntatis, & absq̃ violentia, nō ens sub voluntate; pō ponit ni sac pña ẽlitatis pña, & non sit nãlis, & cum sua tota completa. Pña tamen actum bonum, ꝺcit ꝺ Sancto Doctore, ꝺ nāq̃ voluntatis, & cum q̃ violentum, & ꝺ contra affectissim inclinatio voluntatis, & ꝺ ꝺ bonum: sing tamē pare pōt, ut voluntas ꝺ actum bonum, & sit violenta, cum pugnet voluntas amare bonū sensibile, & delectabile, & ordini, ni sunt amorem nãlem, aq̃ amori annexa ꝺ aliquādo aliqua pravitas, sive malitia.

Sectio 3ª.

Quid sit pña obediãlis, & in q̃ rebus inueniatꝺ?

Insistenda ꝺ pñs sectio, ne nōis plenius constet de pña obediãli; sit ne ẽlitas aliqua, speciãq̃ ꝺ nãlem pñam, seu ꝺ 2ꝺm pñm & entium pñi? Hoc, ut ꝺclaremus, & aliquid, ex brevi ꝺcis,

tempori, et ℔ Scyllam accommodantia, duo prius aduertenda sũt.

1m ꝺ, quoꝺ ꝺe ꝺiuã Sapientiali actiua, ꝺeum ꝺici

Luiñ aliud ibi, ꝙ admittunt Phyãri actiuitatẽ, in instrũ Dei, ꝺ quem ꝙ mira rebus excedunt, ut ℣g. in Christo libe ꝙ ꝺœũ, ꝺ miracula, ꝙ operabat; ꝙ in Sacramentis adgũ, ꝙ cum ipsis coiũct, ꝙ n. negant sacra, et ꝙ ꝺœũ humanam, ꝺe Phyã institã vere quam, ꝺeum, volunt ꝺe moralia instrũ, ꝺ ꝺgnũ applicam, alter Deus operet; ꝺ n admittunt priñ Sapientem in rã; ita quanꝺ aliqua, corp, mobilia ꝺ. Th, ꝙ videre ꝺ ꝺœũ apud Rog. ꝺ. 9. 132. c. 3. 4, ꝺ. 2; et priñ Regentem ibi q. 62. a 4. ꝺub. vnica: ꝙniam ℔ in subtilis conuenientia, et probabilibus ꝺ ℔ posse tribui Phyã Dꝺi, ꝺe facto, instrũm scitiæ Dei, ꝺ miracula, ꝙ ꝺoctã; et sacramenta Legis nouæ, ꝺ ꝙcto ꝺe instrũ Phyã ꝺ sanctificationem gratiæ, ꝺ Lege videre, ꝙ ꝺicũt, apud Suar. ꝺe sacrã ꝺisp. 3. s. 2. ꝺ. 2. conclusionem n. et ꝺ ℔ tom. 3. ꝙ. ꝺ. 31. s. ꝺ. et 6. et ꝺ ꝺefensa ni 3; Soi ꝙ se alibi refert, et apud Sanchez ꝺ Matrimonio l. 11. n. 32. Sum hoc ita sic merito negarimus, ꝙ nam sit priã Sapientiali actiua, et passiua, ꝺ ꝙ cum ꝙportiõe, ꝺ tenendum ꝺ.

2m, ꝺ ꝺicto ꝺ, Nullam rem priꝰ esse ꝺ aliã, aut ipsam Phyãm, esse virtutẽ actiua ꝙportionatã cãlitã, ginlitã ni alias. Sed ut, si ea sit ꝙfecta, et totalis, virtutem posse, et totalem, effectũ ꝺcitam ꝺet: Si ea sit partialis, partiale si eandem instrũs, instrãlem virtutem sortiatur. Hoc aduertendum viꝺ scribit Abꝺ ꝺ, plures a Sabbatano, Capreolo, Durando, Scoto, et alijs, ni 4. ꝺ. 2. ꝺ. Thom. ia. 62, 3ae, q. 13. a. 3. Suar. ibid. l. 31. s. 4. Hoc ni ꝙ prius ha aduertendum, ꝙ ga actus 2ꝰ ꝙfectus ꝺ ea, cuius supponit actum 2m, et ꝺ virtus, aut ꝙtas agendi, ꝙ se absolute ea, supponit virtutem, et ꝙtatem, ita talis ea supponet virtutem, talem, et ꝙtatem. Vnꝺ si ꝺ ab aliqua, aut ab habitu, scilicet virtutem instrãlem, sic ut a ea ꝙfecta, et totalem, ꝙfectam, et totalem virtutem ꝙsupponit. Hoc animaduersis.

Dico 2o. Phia Sapientialis, ut ꝺ aliqua ꝙfecta, seu=

data ej elevatæ, &c. aquæ Baptismatis, sicca ablutio sacerdotis fit, sine instrumentis operum exposcitur. Hoc modo d. loc. Sanctus Th. 2. 2. q. 17. a. 1. ad 2m. Suar. disp. 1. s. 3. hoc ipso, sibi allegat Cajet. Sotus Reginald. de Sac. q. 62. c. 4. dub. vigesimo. n. 110. Fond. q. M. c. 4. q. 4. s. 3. d. de hac senten. Pro 2o tuebitur, quod dari ablutionem aliquam, vel proditam, vel vindicatam, attingat ejus vis effectus supernales, & mirandos, quos ipsa ablutio, intendit per se. q. Salvator noster, instituerat. & tot. n. ab ipso vires dederit; hæc ablutio dicenda proditam ipsam divinam, cui ab ipsa ablutio instituta, ea repugnat, ut una, & ea ab invicem virtutem, & tam miraculosa, diversa opera edere.

Pro 2o, ea, & sacra ablutio sacra mystica, & spiritualis, & mystica, nam & mystica, q. res externa est, sine elementa attingens visa, & spiritualis, ipsis ab ipsa, Charitas, & alia, & miraculis ea possit, ipsam q. res tunc, sive mera miracula, recipiendi in una aut manu ab ipsi, q. mentis miracula gestabat, aut in aqua mystici Baptismi, & ipsam attingit. Pro 3o, ea, & sacra pro sacrilegis, sacra & ablutio alligata ipsius, sine virtutem ipsius, ad expellendam debellationis; & ipsum alterum contrarium, cum ab ipsa data fuerit pro sacrilegis, ad eis hoc effectus, sine cum ab ipsi, & cum ipsis impetrari; Nec a magni momenti sacrum Palladini. ni. 4. de. 1. q. 2. Sylv. q. c. a. 8. Ferrar. c. a gentes. c. 16. Soto. ni 4. de 1. q. 4. c. 1. Ribad. de. 1. c. 4. q. 3. & virtute, ab ipsi sacrilegis sit ipsius ablatio, ea tradere nulla alia mysteria, sacra res alienari, & spirituales opera, ipsi & ipsius mysticam. Pro hac n. ab adversarios discipulos, ut ex eis senten nisi sua pondere constabit.

Dico 2o, pro sacrilegis, ad aliquid exterius artificiale, ad ipsius, ipsius humanitatis & ipsi, aut ipsis, per a quis alia se elevatæ. Hæc ita a ipsi, ut videre Thomistas, in hoc motu artificiali pro sacrilegis conditionem ipsius? Pro 1o. 2o ea, ut ille motus, a Deum ad Deo, & ipsi mystici, aut ipsarum humanitatis ipsi, aut entitati ej elevatæ, ad Deo sit glorietur. In ista 2a ipsius pro illigi, & quia Deus

nália opera faciat; male de ejnio humana, ꝑ dñi, sacramenta, aut alia instrũ. Qj elevatus, sum motus ille, sit an Deo, nec ad ea instrũ attingat. Si admittas 2m & ita factum, qꝫ motus ille artificiatus, inducens instrũ, aliquid in eis ꝓficeret, nã ꝓfectũ aliqm, nisi ꝑ ille vãs facta, ni 2a deo, poni in pot̃ate obedialis: quod vã aliud ꝓficere potest, nisi fectus sit ꝑfectus: ꝑ ita in ꝑfectũ ꝓpositũ obedialis, ad effectũ miraculorum, nisi in motu illo artificiato, & illatus tũ. Pot̃ 2o ejnium te aliquid Deus, ante opera naturalia, q̃ ꝓfecit, negat motum aliqm, ea fine instrũ elevari, ꝑq. rotam ex pte ꝑ dñi, miracula operando, aut applicatam manus ejus, ad actum exigit Deus, qꝫ hoc nõ ꝓficit operando cum instrũ, q.n. nisi iste accommodatus ordinario operandi nõ virtutem, q̃ elevatus; nã ad nascitur, ad eas miracula, cum vere q̃ dñi, non moveret, ad actum nisi sue voluntati, miracula ꝓficeret: ꝓtia et ejnio dicendũ hic nãli, nonne constituebat instrũm elevatum in actu 2o ad opera supnãlia, si motus constituerit, sine aliqua vina virtute, cum sit ineffectus, ejficiatur a nobis, item rejecta.

Puntum hujus rentiæ, ejn explodimus, dicentes ab instrũ vulgaribus, q̃ videmus ab artificibus elevari & motum aliqm ad opera artis, eaq̃ occupando; nec a sibi insecabant, ja ejndo Deus, ad opera artis supnãlia elevat, sibi nõ elevabit instrũ, qꝫ vetat. Hæc puntum debile e, tum qꝫ nãlia vis ꝓpria artis humanæ, nã elevando ab artifice, ad aliquid, q̃ male n dicit: tum qꝫ motus artificialis, nã e ꝑpria agendi ꝓpria, ad tantum condita regulata, ut instrũm portet, aliud corpus loco movere, & applicare: q̃ resultent ꝓpria artificialia, & figura, qꝫ ineffectum constituit: instrũ en dicta q̃ supnãlia, sibi elevando, & eorum ꝓductionem effective attingere.

Dico 2o; ꝓpter obedialis ad constat in ea, qꝫ instrũm, & Jesum, & suam aoiam, q̃ Deo subordinãt, divinum imperium intimet, & qd ejs nos supnãlia fiat. Hæc ita e eorum, qꝫ hꝫ citatus ꝑ Ferrariensem 2o ꝑ genes cap. 102. ꝓpter, ejnia vel intimando divinum imperium, ut q̃ Ferrariensis ponit ꝓpriam obedialem, nihil aliud e, ejn Deum de scientia talis instrũ,

p̄ vnic vsu ꝺamnõ clamat, operaꝫ op̄a supnãlia. Etiam si hæc concedat, tollit ab instõ finis efficientiæ in opere supnãlia, ꝺ̄ falsum ꝺ̄, ut p̄t ex 2ª ꝺuerrendo, & p̄tea hæc intimaõ ꝺ̄ni imperij supp̄it, ꝙ instõ Dei, hãnt aliquam efficaciam, & efficientiã hæc ꝺ̄ explicant, ꝙmõ indit hæc instõs, in hoc nõ dicendo, & opera inutilia ꝺ̄.

Die 4ª p̄a obedialis, neꝙ ꝺ̄ aliqua repugnãa, ad effũ supnãle, neꝙ ꝺ̄ res solum elevant ex eo tantum, q̄ Deo subordinent, ꝺ̄ ni eis nulla supp̄at p̄a p̄stina. Hæc ẽt ꝺ̄ Thom. hic lõis citatis. Pro ꝓbõe 2ª pars, p̄a obedialis, ꝺ̄ ea actiua sit, & passiua, dat̄ in rebus, ad realem cõbitem, & mutuã ꝺ̄ ea exercitam, & influendo: ꝺ̄ n̄ dat̄ subordinatio realis, & influxus actiuus, quemcũq; ab aliqua regũa ẽlis ꝺ̄, n̄ repugnãa, gõ tam p̄a obedialis actiua, q̄m passiua, aliqñ ꝺ̄ possunt. 2ª pars ex eo ostẽd, q̄ subordinatio rei alicuius ad Deum, ꝺ̄ ea p̄cise consideret; solum ꝺ̄ denotãs extrinseca rei conuenientia, q̄ Deus eam illa p̄t supnãliter efficere: ꝺ̄ denotãs, n̄ addito respectu ad instõs elevatis, & hæc aliqs, negant aliqm actiuitãm instõs in actu 2º, a q̄ ꝺ̄ndere possit actus 2ª, & ea instõs ꝺ̄: gõ n̄ dat̄ p̄a obedialis, ex eo solum, q̄ res Deo subordinẽ.

Dico 2º. Dat̄ aliqua p̄a obedialis actiua in rebus ad effũ supnãle. Hæc ẽt, ꝺ̄ cõsen illorum, q̄ citant 2ª ꝺuerrendo, & multos, q̄ citant 2ª oĩa peccantes & actiuitãm sacramentorũ; gõ 2º actu, ex eis ꝺ̄, dat̄ in rebus creatis, p̄a obedialis passiua, ad recipiendas p̄as supnãles: ꝙ. omnem hyperbolicam, miraculosam, elevatã, gratiã &. gõ dabit̄ et p̄a actiua obediali, in eisdem rebus, gõ 2º Ex gõ earundm p̄arum, q̄ n̄ dat̄ Mosi nõ, cur passiua p̄a, elevari queat sup̄ naturã rei, manente gõ actiua dabit̄ & elevabit̄. Pro 3º, Hæc ad p̄a actiua, ex p̄ Dei, ꝙiam ad Deum reflectat, ut non solum ipsa passiua, q̄ et actiua obediant, gõ ni ad passiua obedire, ꝺ̄ cum omnem obedialis p̄a contẽdat, ni & possunt militare oĩa difficultates, & impugnant p̄am obedialem actiuam: Dama ẽt ꝺ̄ obedialis actiua, actiuæ obedientiæ resistere.

Dico 6°. Hæc pœn obedialis, siue ea actiua sit, siue passiua, nõ obligat ab entẽ rem vi ꝙꝛ, nec realiter, nec modaliter. Ita Suar. pluribus locis et com. in 3. ꝑ. d. 31. s. 2. d. 3ª dic, et v. 6. d. 46 tom. com. 3. 3ª d. 9. s. 1. d. 3ª vñ. Et ꝓbatur; 1°, quoniam hæc pœn obedialis, ita conuenit rebus, vi ꝙꝛ inuenitur, ut ab eis sit inseparabilis, et de absoluta diuꝝ pœn, cum sensu eius diuino subordinetur, ad opera supernalia, et hoc signum sit, quod nõ debeat aliqua diuꝝ apẽ rei, cuius causa pœn, et rem in ea reperiri, quæ eius sit indigna hæc pœn, ab entẽ vi ea. 2°, ꝓbatur, quia nulla aliqua conscientia ꝓpria alterius entis, siue aliquo superaddito, cogitur, ea a deo fit, deo subordinari ad opera supernalia, quæ ea ipsa sit pœn obedialis.

Ad 3ª, Et negatur, ea pœn obedialis, esse actiua, quia passiua, nã ea res aliqua, ꝙꝛ de ea debet agendum, aut recipiendum supꝛ eius rem; de tali enim entitas, quæ est pœn obedialis, prius ittigit constituta in actu esse, deinde secundario, et consecutiue ad vis agendi, aut recipiendi, ex imperio creantis, quod ad implicat ꝛdictiõem. Et simile pœn de hujusmõi, nec conuenit ꝓ se ꝙ alicui entitati, nã ea ab ea entẽ alia, quæ pœn obedialis, nã ab aliqua alia, ab entẽ vi, in quo reperiri. Maj. ab eius recipiri ordi mia. Mie 2ª conuenire recipere quidem, denegat prium partium. Pœn nihil de competere agere, ꝛducendo, ut prium actiuum eius pœn. Et quia conuenit recipere quia nihil: Distinguo, quia nec nihil 2ª, nec pœn, nec entitas, ꝙ ꝙ ordinat, ad recipiendam quidem, ꝛducendas pœn, aut subsistendas quia nihil: Et nihil ordinat, nã ad prium; pœn ad mium quidem ad reddendam subiam receptiuã loci; et secundario, et consequenter mia ordinat ad quidem, pœn ad pœn, quidem ad actiua; ita nã aliquid dicam, et se ipsa, nihil ad receptiua quidem pœn; pœn ꝛductiua pœnarum, quidem receptiua actiuum, quidem nihil ꝛducendum, ad pœn obedialis, in quo ad eã vñ.

Confirm 2°, Ea hæc bona habet, ꝙ pœn obedialis, nõ obligat ab entẽ rei, in quo: Ad hæc entitas, quæ nihil realiter, in quo inuenitur, et aga nõ loquitur, quidem hæc res bene bonum nihil, ad pœn supernalis, et miraculosa, nec obtinet ꝛfectum agun, si deus illi entitati concurrum dimum, iuxta indebitum, et vio naturam ad ejus

ffii ffectiuy, & ffectiuus, nec unto aliquo uiã, aut nobilita-
te contentus. Cum nanq; subordinatio concursuy dei ffigniãt, a ij
in effiũ ffigniãle ordinatã; n' ab entitate ij elicitã, sed ab oĩ-
bꝰ diuã concursum adhibente, effiũm ffectiũ, & uiã mensu-
randum d'.

Petit uiã ꝯ Ste Pars, ut dicamus, ni ꝯ ubiq; de-
bꝰ obediãtiã! Quarũlibꝫ uidere cum Salar. Sum.
t. 2. q. 1. d. 82. n. 8. d. ad professionẽ autem, hanc potiꝰ obediãtiam
inueniri, ni oĩ esse reale exclꝺ, siue illud sit uiã aliquiꝰ, siue
realitas, siue actiuus sit, siue n'. Quoniam ꝺ ꝺiuinam ni effectiũ
bꝰ, & debitũ, & sine pcãm, attendendo n', ingnobilitas, limitatio, &
imbecillitas instrũ elicitã; sed considerãda nobilitas, uirtꝰ, &
ꝺiuꝰ Dei elicuantis, concurrentiꝫ ffigniãli concursu, ad effiũ, ij
hꝰ ꝺeberi: Non sum ꝺiuꝰ esse sit inditũ, dummõ intrinsicã-
gnitã sit reale, & exstat ffigni negatiui agere pũ, aut pati, ffec-
tiũ extiũ hꝰ ꝺebitã pꝰtitãt, siue in causa agente, siue in uirtꝰ,
& ꝺiuersis concurrunt ad aliqꝺ effiũm, agendum, aut patiendo)
sumum reflat, ꝺ instrũm elicuendum, hãc, & illa entitãs sit, heãt
uel n' esse actuitatiũ.

Opponis cum Scot. ꝺ. Met. l. 1. q. 4. n. 4. d. Die-
dum ꝺ igitꝫ, Ubi texet, Neg uiã ex, & actiua uel
passiue elicuari ꝺ agendum. Neg ꝺ mã, nec tandem relãi, & solum
ut esse nigueãt, si ꝺ possificandum: opponis, nigũ, mã ex, re-
bꝰ, & mã, n' ꝺ actiua, ꝺ ꝺ uiã mutuo elicuari possunt. Sensũ
contrã, qa ꝺ actus uitales efficiendos elicuabiliꝫ modi, quang ij, ꝺ
actus ꝺ uitaly; & ex hꝰ, n' ij ꝺ ij actus. Neg ꝺ intelligendum
elicuabilis n' ꝺ uoluntas, nec ꝺ amandum actus, ꝺ negatiui alic-
qui, sortio, nisi actus elicuatus, & pcãm ꝺ illum elicuatu, ꝺ ꝺ
ex mõ intrinsi optime uidet, si ij elicuabilis sit ꝺ actiua ffigniãli,
negatiui, ꝺ sit actiua; quãdocunq; si elicuandi sit ꝺ actiua uitalem
negatiũ, ꝺ sit pcãm uitalis. Ꝺ admisso antẽ, ꝺ aliqua ex ꝺ subꝺ
ꝺ, non in mã, ex aliqualitas actiuitas elicꝺ, ꝺ subꝺiã concurs-
sum, & ꝺitꝫ; admisso tñ antẽ, negatiui concurs, qa cum mã ex, uel
& mã, n' operatiui elicuabilis, & ij, si ij elicitꝫ ordinatꝫ, & ꝺ ij, hoc
mãtiũ elicuare, ꝺ ordinatꝫ ni ij, & ni tũ, concurrat, ꝺ elicuandi

sibi obijciatur, ꝙ cum alijs ad bonum mãis, & in hijs expectanti-
bus, videre quis Latro possit apud citatus.

De 3a Spe Passibili Qualitate, & Passionis. S. 4.o

Antequã subitõ excutiamus ea de Ira 3am Spẽi, videndum prius
ẽ sit Spes in illius ea, & nanq hoc, a prima statim, seu ne-
gotio ponendis difficultatibus fuit datis. Passi gẽ, ma passibilis
Qualitas, de qua dicimus, duplex, vno. ethicus mõ dicitur. Primo, p
receptiõe ejus, quã in subito, mistari ꝓt, de q mi dictu ẽ, & hoc mõ
Passio constituit priorem spẽi. 2o dicimus, p recep-
tiõe quã contingit, vi aliquo subito, in ẽ signõe, tunc aliquis af-
ficitur passi dicit, quãdo recipit aliquid sibi nocivum, vel ejus
privatiõ aliqua ꝓfectiõne, & prõhinc adhuc passi dicit, quia, &
dolorem sentiat, aut tristitiam, ut notat D. Thom. 2a 2ae q. 92. a
1. cum alijs in 2m met. c 21. 3o mõ dicimus passi, & Passio, p q-
libet passiõe & passionem. Ita ẽ dicunt, dicimus passibile ẽlis
in 5to 3. spẽi, & peculiariter dicimus de passibilibus, & sic mani-
at, & convenit tã ad eis ẽlibetas suam spẽi, ẽ eam ea-
mitr dicitur speciem. Membra Sejus spẽi, ut nri lẽgis
advertamus Mtum distinctõe accipiendã, cum ead ẽlitas, apd
in vno genere ducat, sit passio, & ga ni alio multa dicat, sit
passibile ẽlis.

Quare, diam sit ea ẽlibetas suius spẽi, ẽ peculi-
aris, a cteris ẽlibetibus alijs spẽiũ deserimi-
net? Pro q 4am & 5am spẽm ẽlibetis, de qb egimus, ordi ad
exornadã subiam in ꝓpãdo, cum discrimine tã notato, vi stet.
1o & 2o ad distinguit 3as spes 2as, & 2as 1as. imõ &. Quia
võ ẽlibetis spei, ẽ simplr, ordi ad exornadam subiam in
eundo. Hae tã dispõi immediate mõs 3am & 4am spẽm, ꝙ
subiect passibilis ẽlibetas ẽ ad ordẽ ad subiam exornãm
in eũdo ꝙ subte: Iracunda tã ordẽ ad exornãdã subiã
in eũdo, remõb ea difficultate, ẽ passibilis ẽlibetas, & 2a ultã

suppleri. Hic non possumus indicare, q ghis ad bene spem, ꝙ q ad fam spectent, ut in 2a dicemus. Ja hac. n. vol-
luerit ghitas dñi, q ad unacconiam, ꝙ ornatu sue, q
lo 2o dirigunt; talis ii, 2a ghitas q, q de 2o hti
operatiue d suscipiam vi cimdi spiritus.

2a eamen dubitaõ, non magis in gsh ena-
minando, iõ sint, de caracteribus sacra-
mentalibus, q a cibus cũ sacramentis imprimunt, ut de
Ade dicitum d, in concilio tridentino sess. 7. bene.
de sac. in gñe, q sint caracteres, n hi relicti non, aut ratio
existendi, ut multis Marie Turrianus in 4o, et 4. q. 1. Rec relicti q-
dici, qd tenuit Scotus in 4o dist. 6. q. 10. cum aõ, d tendat direte
ad relictũ. Et hõ directe tendat ad caracterem, q d gratia,
in pa q recipit sacramentũ adultũ, semp hõ d sacramentũ p-
dicti, ut dixit in adulto recipiente Baptismũ, in gratia
mortali; hic n recipit caracterem, n hõ gratiã. Q autem
caracteres sacramentales, q sacramentis ordinis, confir, et Bap-
tismi pficiat, iõ ghitates accidentales, iõ aiã supadditas, et
superadditas. Sunt dñi ab aiã caracteres, qa aiã illius, q multum
Deum suscipit, d spiritũ, in hã aiã, et hõ in hac caracte-
rem. Sunt accidentales, qa aiam n complent, d illis ia sub-
ah adueniunt. Sunt tandem supadditi, qa ii ghitatis inde-
bitas aiã, pficiat q sacramentis. Hic pmitis dicamus iam
ad 2am dubitaõem.

2a gñ dubitaõ sit dñm spem ghitatis caracter
sticam? Rõ cum Richardo Mediano hic 4. dist. 3. q. 2.
q. 2. ad 4m ghitatem. Ockam. in 4. q. 2. d. 5. dico, q cum pluribus Rõ
caracter iõ in 2a spe ghitatis. 1m suntum, qd caracter d ghitas
supadita, q ad ordinẽ ad aliud, gñ ad recommendam sacram aiã, gñ
pse ghitas se ipsa, in spiãlem Dei cultum deputat, d ghitatis q
si solum ad ornatum sue, continent iõm similitudinem Christi spi;
gõ ad ad aliam spem caracterem ghitatem. 2m suntum hic appa-
tionis. Hi caracteres, n pertinent ad aliqm ex religiosis spiãlibus g-
bentis, gõ si ghitates ghitas suas 3as effici. Hic gõ, discurrendo
p singulas spes, n ghitatem caracterem ad 2am spem ꝙ ad,

Et Lombardus Sacram. tom. 3. lib. 3. p. d. 11. q. 3. d. Ultimo qō: Sacramenti. d. 16. q. 1. a. 3. n. 10.; Ad hoc, quia dicit operatur, Character dat, ut de his Rub. citatis locis patuerat, nullo modo operatur. Ad spectant ad diuinum, qa Characters, nō dī ēē alicujus boni, nec illis superaddunt, ut eum ea operemur? Nec ēē instrū ad aliquem ad operandum. qō nō dīcitur 2ae spēē, ut ex spēēm, ibi manentis amplius constabit.

Ad ēē Characters, dīcitur 2dae spēē, ex oppositum allegant Thomistae. 3. p. q. 63. a. 5. Et Scotus dd. d. q. 10. dicat, Hanc opinionem nō posse omnino sustinere. qō dī nō dīcere ad 2am spēēm, vera sunt. Et alii, qī hanc citatis allegant, dicunt, qa, quia qō hujus spēēi, qē ex 2o ordine ad agendum, aut recipiendum. Ad Characters ōis, tm absit, ut dicamo ordinē ad recipiendum, et agendum, ut nec etiam Secundario ī qōē actum, aut receptiuē, ut late qōant Tt. ex illa de Sacramentis, Et breuiter ordō ex Character Baptismali, de ī aliqūe proximus ad votiuum; Ille n. Character apud ōes, actiuum nō d, quia Sacramenti Baptismi, nō dat potestatem ad agendū; Et ad recipienda reliqua Sacramenta, qō ex Character Baptismi, aliquid hāt, Vt ēē receptiuum, nō vō actiuum: Et ordō nō ēē receptiuum, tum qa ex Character, nō recipiendi habēē, Et ōia vō ex proprio ut dicuntur ībi; Non recipit de qō sacri producendo, ex Character, Et ex ēē, in qua ēt ante inditionem Baptismi qui ritum recipiebat, Et nō ex Character q melius bene erat: post ex Sacramenti, Sacramentū, aliquid recipiunt grām, Et virtutes speciales, ante Baptismum, a qō postea illa dona augeat, qō, nō ex Character, ad dum qaduc.

Ex dictis manifesta conclusio, Characters dei spēēi, de 2ae spēē ignitatis, sorient tm dari qōē mo- rales, quibus ex diuina ordinatiē ī signum Ecclē, qō ipsi gnibi ī fideles, Et deputati ad hoc, ī ritū ministerium Sacram. Et qō Character ordinis, ad ministeriū dei qōis; deputat illum, ex qō ēē: Ad hoc enim scripturam ex Regē; Et Diacone,

in vsibus, pro diu pro nouelis artium & gubernandi. Sed
dum ad dictis colligi pro, q te concederemus Characteres,
q ad agendum aut recipiendum ordini, debet ni negligentes
2m Spem ghibatis, Ad pertinerent ad 1m, nempe ad hoc supra-
dict, Et nio d, qa hi Characteres supponerent iam dicti, qm
vi speciei singulis, singulis Characteribus peculiares allega-
rent tamq 2am speciem, & inter, cui adiacerent. Ad hoc sup-
nely, id ni ptinent ad 2m Spem ghibatis, qa supponit dict, cui
adiacent, & qd ducant, qd Characteres nullo mio, ie prorsus
ghibatey 2e Spei.

Dicet forte aliquis, Characteres ad qm Spem ghibatis,
Sequuntur videlicet pharos; qf ni adeo d absurdum,
ut ni Scit Albertus Magn. in 4. a. 1. cap. 1. Salomon in
opusculo de Caractere, pars 4a, & alij in pe Phis. vi 4. Th.
1. a. 2. q. 1. ad 7m. Et ethni pro, qniam Characteres, vi sens mo
do vnigenus, qdcus p eos, credent deputari, ad tale myste-
rium ge. Dicendum prohibemur ad illum D. Th. 3. p.
q. 63. a. 2. ad 1m. Super. de Vsu. Et huiusmodi Characte-
res ad qm Spem ghibatis, & nio dicit ni q qa figura
simpl, sic Deus Creatorem pro, ea genium hoie reddibat, & Ca-
racter d ng Spiritu, sine ghibus, qd ni pro dici pharos
figura. Solum qd tacto dicet, q Metaphora, qd habent de-
mum, ergo, negando absq, Characteres obtinere ad qm Spem
ghibatis, vi q collocant ex ghibatus, & ni pharos, & ni Me-
taphoricè figura. Aliqui, cum virtus dicat hoc Metapho-
rice sumtum, dicit ad hoc genus, q linea dicit pharos. Mit-
to, tangi aliqua impertinens, qf sanibus rejici, qm expone pro. Et
minimum a Phis. dicit pro ni 4. dt. 6. q. 2. a 7. dub. 2.
Caracteres posse ita diuersimode signari, ut pheneat, ut pertine-
neat ad hoc Spei ghibatis.

2a dubitatio ie pro, Ad solum hoc, & quatuor
1e ghibatey, ut iam diximus in 2. d. 2e pro, ii
Spei pertinentes ad patibilem ghibem, & ee ghibatus illa q ordi
ne mutuo 2am ghibem, diuersq ghibi 2e, glas ni mouet, saltem
colons, & sitet. Qui affirmant. Probat qa hoc ghibatus &

actiua sit, n ordinã ꝙ le 2o ad agẽdũ, nõ ad excommũicandam rectiam, ꝙ
obligere possumus ex regula, ḡm citato loco fecimus, de cognoscendas rites ẽcles; nõ g̃ãt, ꝙ 2o instituta sit ad excommũicandam
subditam, ꝛ hujus ꝓpũ, ꝓ &c. Vias fini posse, ut eadem ḡ-
gatus ꝙ actiua ꝛ ꝓtineat ad vnã ꝓpẽm, ꝛt ḡ excommũicatiua spectet
ad aliam, ac ꝙd colores, ꝛt religiosus ẽclãtis huius vũi, possit
dici sciã, vi 1a, aut 2a ꝓpẽ, ꝛt ꝓtra vi 3a. Hanc objectõ
ꝓtollat 3am dubitatem.

3a dubitatio. Vt vna eadẽ ẽclãtis, possit vtilocari
vi, sub duabus ꝓpẽbus ẽclẽ? Ẽ ꝓpõt Barg. 2a
p. d. 22. ꝛ 1. 2. d. 18. c. 3. ꝛ 3. p. de Sacramẽtis
d. 134. c. 3. n. Mihi sane. Frustrãm ẽga Sotus ꝓpositũ
constitutiũ solum p vrãm, ꝛt ita sentiã ẽ, ꝙ nr p vrãm ꝛtquãt,
ut ꝓtineant ad diuersa ꝓcõta. Hoc videtur, ꝛt ꝓbi, ad
motus. Quãtitatis, ꝛt relatis, ad ẽclãtes &c; ḡ solum p vrãm
ꝛtquãt, ꝛt sm varias considerõs, spectant ad ꝓcõta diuer-
sa, nõ vi ad ẽclãtes, omnẽs ꝓcedunt diuersa ꝓcõta
ẽclãtis p vrãm; sed qq, nõ ad eand ꝓpẽm ẽclãtis, nõ ad aliam
ꝓtineat ad mãlis ẽclãtes. Vel dic maj. nõ, quæ sola nõ
sufficiat ad multiplicanda ꝓcõta, nõ vi ad multiplicandos ꝓpõs
eiusdem ꝓcõti, ꝑticulariũ, cum plures ꝓpõs ꝓcõti relati, solũ
ꝛ vrãm ꝛtquant, ut omnes ad vi relata similitudinis, ꝛt dis-
similitudinis, ḡ dand vi ead obedire, nõ obtate vi ob-
bedire alia, nõ cum nigredine, gõ ad ẽclãtes, sub duabus
ꝓpẽbus, vtilocari ꝓtest. Posse vi, vi eadẽ ẽclãtis vinculi
vi diuersas ꝓbãtatus, ḡ portulent ꝓpõs diuersas obvit Bar-
ḡ. ea. Idem valor alti ꝓbationis ẽclãtes, ea ex ꝓcõe nas-
cãt, ꝛt alis ad conservacõm datus ẽ. Idem et ꝓmissi vi 1ae ꝓpẽ
huic, ex cogõ at bene dissonat. Addere et ꝓbi 3am con-
sideratem, nisi ḡ ad 1am ꝓpẽm attinuerit idem valor, quẽ sci-
licet actiuus ẽ, ꝛt id ꝓbile, ḡ excogitabit vi alias ẽcl-
ãtibus.

Probatio ẽ sentẽ Barg., gõn RR. aliqui legũt,
Negue vi probatio ẽ, ꝛt sine dubio coherentior
ad dictam sigẽ ꝓcõtã, ꝓbaq; legẽda, nisi illa ḡ deest

principalem, omnia ꝯ ꝯitatem spei ad qm ꝓtinent. Vig. ꝯ actiuum
ad calorem ordinatur ad 2m spem, cum ꝓficiat subtrahendo
et ꝯ resultans ex passione ad 3m ga subtrahendo ei ꝺominum
senuat. Adhuc in hominibus ꝓpe efficacium ꝺ valet, ignian
semp ex ꝓhibitionibus, ꝺ ut aliqua ꝯitate noscibiles, et plu-
ry ꝺcipiamus, aliqua hꝺ peculiaria ꝺ illi ry, et ut ea ꝓ-
maria pp maius fundamꝫ ꝓd ad hoc ꝓbet, ut vig. ut calore,
ꝓd substratum cohereat, Vnꝺ pons sane rerum ꝓtium diuidi-
endum ꝺ, ad qm spem ꝓtineat ꝺhitas, ꝺ pares reliquas qua-
litates, ꝺ ꝓparet ad 2am ꝺ secundaria, neq calori ꝺuenire
sm rerum ꝺ peculiarib⁹ talis ꝺ, ꝺ grius alioꝝ, alia ꝺ hu-
more cum nali pia, et Diuisꝫ. Ad fundam opportune den-
te dm ꝺ, ꝺ repugnare calori corporali, vi duplici, aut diuisi-
ui ipsi, et simul aliis ꝯitatibus, ex defectu atomoꝝ rerum, ꝺ
ex eo, ꝺ ꝯitates ꝓ de 2o ordine, ꝺ ossium peculiarem vim
spei ꝺ ꝓtij, nec sm diuersas ꝓportiones, 2ario ordine, ad
ossium aliarum species, ut ex mo fundo constabit.

4a dubitatiõ ꝺ de dotibus gloriosi, et ꝓtineant
ad eam spem ꝯitatis, ꝺ vi, ꝺ humana rep-
lerim sufficiant; Supponꝫ hoc, ꝙ ꝓbare a mo instꝫ, est
arduum. 1m ꝺ suppꝫ ꝺ in quo corpora gloriosa, dan
ꝯtur dotes, claritatis scilicet, subtilitatis, impassibilitatis,
et agilitatis, ꝺ qꝫ dotes gradiendas, maxime pp. sentꝫ, et
sacra pagina impassibilis stat. vnet. Nec deest aliqua rꝫ.
dotes nang, ut alia ponꝫ corporis, ꝙ liberius Deo vacet
beat altiorem, et gratiosam beatam corporis ꝙ sui dotes, ut
illum det sublimiorem ꝙ visiõem, et amorem Beatum. 2m
ꝺ suppꝫ Totum claritatis ꝺ qꝺam lucem, mas ꝺ minora
virtutis meritorꝫ valorem, et ꝯitatem ꝙ corpora beatorꝫ, ꝺ subt
in extra suppꝫ; Nec in tota ꝓfundꝫ tate corporis splen-
dida erunt, hoc ꝺ exigit ꝓportionis ratio, ꝙ beatorꝫ corpora
ꝓportionata.

3m suppꝫ ex dictis in 2a d. de ꝯitat; Totum mo-
bilitatis, ꝺ ꝺ ꝯitatem aliqm, ꝺ consistere in pas-
to illo, ꝙ Deus Beatis elargiri ꝙ actualem conuersionem finis